

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany
tel.: 241 773 741, 244 400 217
fax: 241 773 742**

- barvotisky ofsetem
- do formátu B2
- na čtyřbarevném stroji

HEIDELBERG + SHINOHARA,

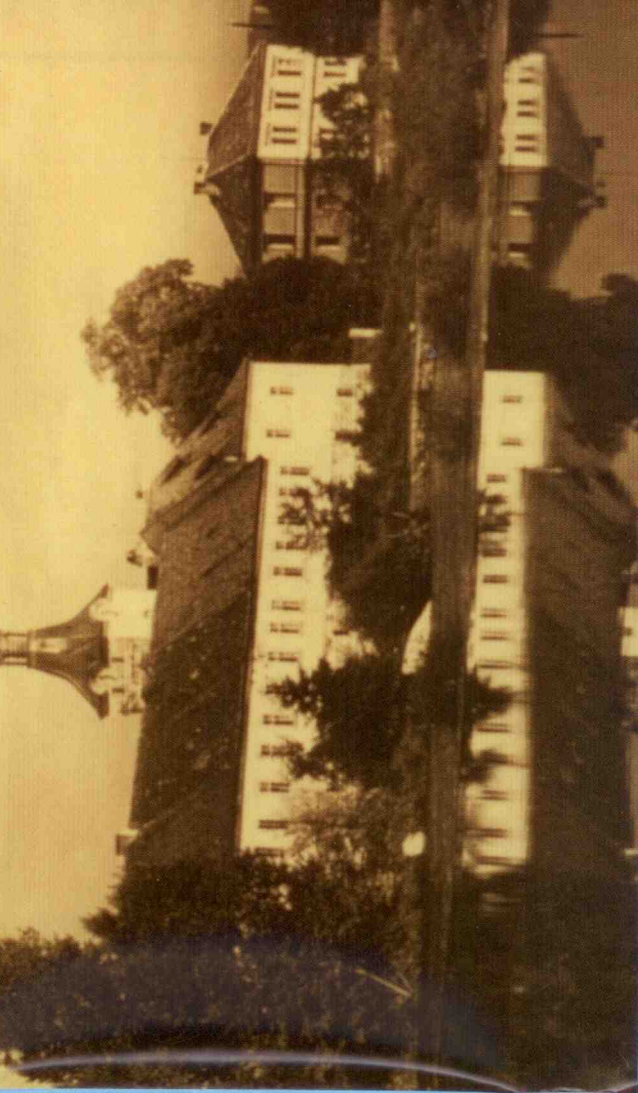
- šití V1
- lepení V2
- skládání archu z B1

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat i lidí.

XIX/2003/4 - Zima

Dobřichovické Kukátko

DOBŘICHOVICKÉ KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r. o., řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezdek, Doc. Dr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Hana Škapová, Jana Váňová. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2003. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2004. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice (gegorius@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelů a s přispěním obce Dobřichovice. Kukátko také najdete na internetu v rámci www.stranky-obce-dobrichovice.cz

Rekonstrukce ulice 5. května, Eiffelova věž a metody diskuse, aktuality, historie, adventní a (po)vánoční kultura, sport.

DOB - Invest a.s.

Palackého 541
252 29 Dobřichovice

prodej bytů ➔ *a Dobřichovicích*
a pronájem nebytových prostor

tel: 2 5771 2630, 2 2188 4850
fax: 2 5771 2398, 2 2188 1860

e-mail: dob-invest@volny.cz
www.dob-invest.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití prostor bývalého statku - KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta
pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m² 200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m² 250,- Kč/hod.
pronájem piana 50,- Kč/hod.
pronájem židli (vybavení sálu jako hlediště) 50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů 50,- Kč/hod.
provozní a cenové podmínky při děletrvajících akcích - individuální dohoda

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5.května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (bytl), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice nabízí možnost inzerce - V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU -

časopis vychází jako občasník,
obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Blížeší informace:

Dobřich s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice, PhDr. Jiří Matl, Ing. Daniel Havlík
tel: 234 612 322, 2 5771 2050, e-mail: gregorius@centrum.cz, daniel.havlik@alkona.cz

REDAKČNÍ RADA ČASOPISU

UVÍTÁ TĚŽ PŘÍSPĚVKY EXTERNÍCH DOPISOVATELŮ
na výše uvedených e-mailových adresách
nebo na adrese J. Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice

grafická příprava *Squires* Dobřichovice

VÁNOČNÍ ZASTAVENÍ

Rosa mladá
s kvítím padá,
zem a svět opojují,
hlasně uši,
tak jak sluší,
andělé potěšují.

Přistojící
se divící
dvý hovádka
jsou čeládka,
jak mohou, zahřívají.

Role měkne,
polouk kvetne
našemu králíčkoví,
les se pouští,
studně prejtí
malému Ježíškovi.

Místo dvoru
jdou nahoru
ku králi svému
pastuškové,
jsou záčkové,
píseň zpívají jemu:

Matky lkaní,
když se klaní,
že Bůh člověk maličký,
syn se směje,
uznáváje
slzy milé matičky.

“Zrozen z panny
nám jest daný
Kristus Ježíš, syn boží,
radějme se
i těšme se,
nám jest dané to zboží.

Pláče máma,
hněte sláma,
příliš tvrdé jesličky,
vůkol se plete,
seno hněte,
na němž leží maličký.

Všickni za to
národové
číte poděkování,
alleluja,
chvalte Boha
z divného narození!”

Vítr věje,
pán se směje,
chlív studený provívá,
král outlíčký,
pán maličký,
ach, jaké tance mívá!

Pro vánoční zastavení jsme stejně jako vloni sáhli do tvorby zářivé osobnosti našeho barokního básnickví, jezuitského kněze, theologa i obětavého misionáře Fridricha Břidela (1619 - 1680). Jeho soubor duchovních písní především s vánoční tematikou Jesličky vyšel v pražské klementinské tiskárně r. 1658. Je to poesie vynikající bohatstvím jazyka, prostotou i obrazností. Základem našeho přepisu je edice M. Kopeckého, vydaná vr. 1994 v nakl. Torst (Fridrich Břidel, Básnické dílo), kde tuto báseň najdete na s. 106 - 108).

KUKÁTKO 4/2003

[3]

Vážení čtenáři,

zatímco jsme tise pootvěřeli dveře adventu, zatímco jsme v tichosti vzpomněli položení základního kamene Svatovítské katedrály či výročí úmrtí císaře Karla IV., zatímco roj Leonid se shovívavě usmíval slovnímu sedmnáctilistopadovému žonglování různě vysoko postavených osob, zatímco poslanci parlamentu těžce nesou všeliká přirovnání a tuto frustraci řeší komentováním toho, co slušní lidé nekomentují, jsme se my, obyčejní - neobyčejní pěšáci, s dobře osvěceny noma a méně osvěceny mi tváření po roce znovu začali procházet po novém mostu pro pěší (dříve lávce) i po novotou vonící ulici 5. května. Na ohlasy je ještě brzy, moudří vědí, že nové věci musí prověřit čas. Jedno ale veřejně mínění odsouhlasilo: lávka je skoro opravdu taková, jaká byla na obrázcích takřka před rokem (Kukátko 1/2003, s. 5). Do měkkých linií kopců nad Všenorami či u Vonoklas (to podle úhlu pohledu přicházejících) už definitivně vstoupil kontext modrého pilíře co nový prvek panoramatu (z nejasně informovaných zdrojů blízkých jistěmu dobríchovickému restauračnímu podniku, které si nepřejí být jmenovány, proniká ale zvěst o formování neformální občanské iniciativy, jejímž programem bude zřízení otočné internetové kavárny na vrcholu pilíře ...).

A v této chvíli plně reflexí i napjatých očekávání před Vás klademe zimně vánoční Kukátko. Co v něm najdete? Samozřejmě informace o výše zmíněných stavbách včetně dozvuků minulých debat. Z dalšího aktuálního dění se zaměříme na bezdrátový přístup na internet v Dobřichovicích okolí, na děti v Peru a nadaci Inka paní Olgy Vilímkové. V historické rubrice věnujeme tentokrát pozornost Staré poště a osobnostem, spojeným s tímto kdysi tak důležitým společensko kulturním centrem naší obce. Vracíme se také k zajímavým událostem v dobríchovické kultuře v tomto roce, přinášíme i přehled nejbližších pořadů. Zkrátka nezůstal ani sport, tedy fotbal, volejbal, orientační běh a také Dobřichovická míle i otázky způsobů veřejných debat. Dobré počtení a klidné a požehnané Vánoce!

Redakce

AKTUALITY

ULICE 5. KVĚTNA – DALŠÍ KROK K DOTVOŘENÍ CENTRA DOBŘICHOVIC

Nyní po dokončení a otevření zrekonstruované ulice 5. května můžeme začít hodnotit, jak dopadl záměr dotvořit další část centra naší obce. Ulice, která navazuje na již dokončené Palackého náměstí a Křížovnické náměstí, je součástí záměru postupné rekonstrukce celého centra Dobřichovic.

Osobně se setkávám jak s kladnými, tak zápornými reakcemi. Záporné reakce na rekonstrukci jsou zejména z řad lidí, kteří byli odpůrci pokácení původních lip. Důvodů, proč se k pokácení přistoupilo, je několik a byly několikrát protvářeny jak na zasedání zastupitelstva, tak na stránkách Informačního listu. Určitým potvrzením toho, že pokácení a následná výsadba nových stromů bylo vhodné, je i šetření České inspekce životního prostředí. Je však třeba odlišit mezi odpůrci kácení ty, kteří jsou vždy s něčím nespokojeni a pro které nebude nikdy nic dobré, od těch, kteří k těmto stromům a k této ulici měli blízký

[4]

KUKÁTKO 4/2003

vztah a báli se, že tak razantní zásah zničí určité kouzlo tohoto místa. S touto druhou skupinou se shodujeme v tom, že chceme aby naše obec byla co nejhezčí, pouze se lišíme ve způsobu, jak toho docílit. Pro ně je to ulice s původními stromy co nejvíce zachovávatější dřívější ráz, pro nás je to ulice v té podobě, kterou nyní můžete vidět.

Já k tomu mohu říci pouze svůj osobní názor a to, že se mi nový vzhled ulice líbí a že dává vynikající skutečně širce tohoto místa. Myšlenka střídání různých povrchů dodává celému místu určitou plastičnost, přičemž má i další symboliku. Asfalt symbolizuje automobilovou dopravu, dlažební kostky pak spíše symbolizují pěší provoz. Od ulice Palackého, která je zatížena poměrně velkou automobilovou dopravou, postupně ubývá asfaltových ploch. Ty nakonec mizí před Immaculátou v ulici Vítově. Tato poměrně vzácná barokní socha získala rekonstrukci konečně důstojné místo a je pomyslným středem celého prostoru před křížovnickým statkem. Diskuse, která se kolem pokácení lip vyvinula, měla přesto svůj význam i vliv na vzhled ulice. Nejpodstatnější změnou bylo umístění záhonů podél celé ulice a dále změna druhů nových stromů. Oproti původně plánovaným sakurám a dalším druhům kvetoucích jablek a třešní jsme se nakonec přiklonili k vhodnějším druhům jako jsou javor (*Acer rubrum*), jasan (*Fraxinus excelsior*), habr (*Carpinus betulus*), jinan (*Gingo biloba*). Nový charakter ulice 5. května by měl do budoucna pokračovat i směrem k lávce, a to až ke křížovatce s ulicí Fügnerovou.

Rád bych se také vyjádřil k názorům, které tvrdí, že oba velké projekty, které jsme letos realizovali, jsou zbytečně drahé a že se peníze mohly využít jinde. Na tyto projekty se nám podařilo sehnat poměrně velké množství peněz z dotací. Tyto dotace nám byly přiděleny právě proto, že projekty, na které jsme žádali, byly dostatečně kvalitní a velkorysé. Určení, kam budou směřovány tyto finance, bylo dáno jednak projektem, na který jsme žádali, a dále lokalitou, protože jsme mohli žádat o dotaci na projekty pouze v lokalitách, které postihla povodeň. Dále je také pravděpodobné, že na menší projekty bychom nezískali dotaci žádnu. Věřím, že obě díla nám budou dobře sloužit a že je časem všichni přijmou za svá.

Michael Pánek

LÍPY V ULICI 5. KVĚTNA

Ulice 5. května je téměř dokončená a osázená mladými stromy, dozrky kácení původních lip jsou ještě patrné. V návaznosti na informace z minulého Kukátka doplňujeme ještě následující dvě trochu protichůdné zprávy:

1. Česká inspekce životního prostředí a Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

Obecní úřad v Dobřichovicích požádal o stanovisko ke kácení lip v ulici 5. května Českou inspekci životního prostředí, od níž obdržel následující sdělení.

Česká inspekce životního prostředí konstatuje, že popsány stav lip v posouzení zpracovaném Agenturou ochrany přírody a krajiny se shoduje s posuzovaným stavem lip v doložených podkladech zpracovaných Ing. V. Vokálovou v roce 1998, Dendrologickém posudku 2003 a Znaleckém posudku zpracovaném Ing. M. Novákovou, 2003. Zposouzení

KUKÁTKO 4/2003

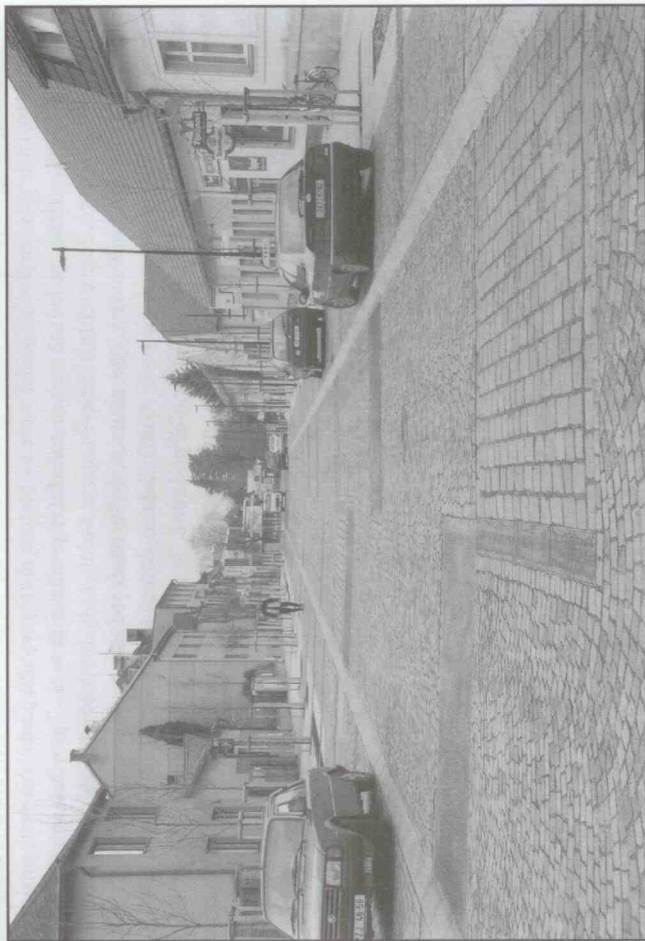
[5]

vyplývá, že předmětné dřeviny nelze charakterizovat jako vitální estetické dřeviny.

Podkladem pro vyjádření České inspekce životního prostředí bylo posouzení Agentury ochrany přírody a krajiny ČR vydané prostřednictvím svého ředitele Ing. Martina Duška. Celé znění podporující vykáčení původních lip bylo zveřejněno v Informačním listu obce č. 9.10 ze dne 20. 10. 2003 na str. 2. Proto ho již nezveřejňujeme v úplné podobě znovu.

2. Výhrada vůči znalkyni

Paní Ing. Jana Fůrstová zaslala starostovi obce Dobříchovice rozhodnutí Krajského soudu v Plzni, v němž znalkyni Ing. Mileně Novákové byla na základě podnětu Ing. Jany Fůrstové, upozorňujícímu na špatnou činnost znalkyně, udělena výsraha, z níž vyjímáme: ... Po prostudování a posouzení předložených materiálů a vyžádání doplňujícího vyjádření JUDr. Ing. Miroslava Stibůrky jsem dospěl (předseda krajského soudu – pozn. red.) k závěru, že znalkyně zpracováním znaleckého posudku č. 138/16/03 na základě objednávky Romana Kouckého, architektonická kancelář, s.r.o., k projektu, který vyhotovila jako spoluautorka, porušila ustanovení § 11 zákona č. 36/1997 Sb. o znalcích a tlumočnicích (podjatosti znalce). S přihlédnutím ke zjištění z osobního spisu znalkyně, že jde o prvé zjištěné porušení povinnosti znalce, rozhodl jsem o udělení výsrahy. V případě zjištění dalších pochybení znalkyni z funkce odvolám. (Podepsán JUDr. Zdeněk Jaroš, předseda KS – pozn. red.)

Ulice 5. května po rekonstrukci

STŘEDNĚDOBÝ FINANČNÍ VÝHLED – ANEB FINANCOVÁNÍ OBCE PODRUHÉ

V podzimním čísle Kukátka jsme zveřejnili krátké zamýšlení nad finanční situací obce a vývojem obecního zadlužení v posledních letech. Článek samotný, i zpráva finančního výboru obce k této problematice, se setkala s různorodým přijetím, což lze chápat za doklad faktu, že se jedná o téma zajímavé a aktuální, s přirozeně širokým spektrem názorů. Cílem dnešního textu je podat zájemcům stručnou informaci o aktuálním vývoji situace v posledním čtvrtletí.

Na zřijovém jednání obecního zastupitelstva se, mimo jiné, diskutovala zpráva finančního výboru k problematice obecního zadlužení. Debata byla poměrně obtížná a materiál byl "pouze" vzat na vědomí. Důležitým rozhodnutím zastupitelstva ovšem bylo uložení úkolu finančnímu výboru do konce listopadu zpracovat střednědobý finanční výhled hospodaření obce (dále jen SFV). Obecní zastupitelstvo tak projevilo vůli pokusit se prodloužit optiku svého pohledu na finanční rozhodování ze standardní jednoleté délky (v podobě každoročně schváleného obecního rozpočtu) na horizont střednědobý – tříletý.

Na první pohled nemusí být důsledek této změny zcela zřejmý, ve skutečnosti se ovšem jedná o důležitý kvalitativní posun. V praxi je totiž evidentní, že řada činností, financovaná obecními penězi, má víceletý charakter, a při každém rozhodování o rozpočtu je nezbytné mít alespoň přibližnou představu o finančním dopadu dnešních rozhodnutí na obecní rozpočty v nejbližších letech. Zejména pak v situaci, kdy v důsledku nepříznivých změn daňových zákonů obci trvale a výrazně pokleslo inkaso vlastních daňových příjmů a stává se tak více závislou na externím financování – ať už v podobě dotací a transferů, nebo ve formě úvěrů.

Finanční výbor v průběhu října zpracoval "nultou" verzi SFV a materiál byl představen obecnímu zastupitelstvu na jeho listopadovém zasedání. Dokument je zatím stále ještě v pracovní fázi, což je pochopitelné vzhledem k faktu, že se tvoří něco nového, s čím nemáme příliš mnoho praktických zkušeností, a učíme se tak "za pochodu". Při vědomí těchto omezení byl materiál diskutován na obecním zastupitelstvu. Peníze byly, jsou a patrně asi i vždy z definice věci budou jedním z potenciálně "nejvýbušnějších" témat, ať už na úrovni státu, jednotlivců nebo třeba obcí. Proto je potěšitelné zjištění, že ve srovnání se zatím se debata tentokrát nesla výhradně v konstruktivním duchu. Inu, horké hlavy na obou stranách mohly za dva měsíce trochu vychladnout. Vyloučit nelze ani to, že zřijovou zprávu a následnou debatu se překročil pomyslný Rubikon, po němž může být již jednodušší si připustit, že obec je ve finančně nelehké situaci, což opravňuje k vážným debatám na toto téma.

A jaké že byly hlavní závěry SFV? Na straně jedné je považována stávající výše obecního zadlužení, která může ke konci letošního roku dosáhnout až 19,9 mil. Kč, ve střednědobé perspektivě za finančně udržitelnou. Současně byla ovšem zdůrazněna nutnost snižování výše zadlužení již od příštího roku, má-li obec být schopna i v následujících letech při úhradě svých standardních výdajů vytvářet finanční přebytky nutné například pro kofinancování investičních projektů a ne být přitom závislá na neopakovatelných příjmech, jako jsou třeba inkasa z prodeje majetku.

Jedním dechem je samozřejmě nutné zdůraznit, že tyto závěry jsou prozatím pouze předběžné. SFV bude v nejbližší době zpřesněn v závislosti na aktuálním vývoji plnění rozpočtu v roce 2003 a dle návrhu obecního rozpočtu na rok příští. Takto upřesněná analýza

bude podkladem pro formulaci pevnějších závěrů. Aktualizovaný SFV by se v ideálním případě mohl stát také pravidelným podkladem pro obecní zastupitelstvo, který bude každoročně doprovozovat návrh obecního rozpočtu na další rok a nastítní tak možné dopady daného rozpočtu ve víceleté perspektivě. Stejně tak si lze finálně představit i publikaci schváleného SFV na webových stránkách obce tak, jako je pravidelně zveřejňován schválený rozpočet i jeho závěrečné celoroční plnění. O definitivním způsobu případného využití SFV bude rozhodovat jedno z příštích obecních zastupitelstev. Důležité v tomto směru by mohlo být rozpoznání faktu, že SFV může přinést zajímavé informace užitečné pro nás všechny. Jak pro zastupitelstvo, které je zodpovědné za stanovování zdravé finanční politiky v podobě schvalování obecních rozpočtů, tak pro obecní radu a obecní úřad, kteří jsou povinni hospodářit v rámci takto stanovených mantinelů, a stejně tak i pro občany obce, kteří mají zájem o dění v obci, včetně finančních aspektů.

Vladimír Bezděk

* * *

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA – PROJEKT InMP A REGIONÁLNÍ ZÁSTUPCI

Poprvé za desetiletou existenci HK ČR se podařilo získat finanční prostředky ze státního rozpočtu na organizaci konkrétního projektu pro podporu podnikání. HK ČR v letošním roce zahájila poskytování služeb podnikatelům prostřednictvím "Informačních míst pro podnikatele" (zkráceně "InMP"). Zřizovatelé těchto specializovaných pracovišť jsou jednotlivé okresní a krajské komory a některá živnostenská sdružení. Hospodářská komora okresu Praha západ participuje na tomto projektu a při svém úřadu v Praze 2, Podskalská 19, rozšířila nabídku služeb. Dalším pracovníkem úřadu se zaměřením na projekt InMP se stal pan Mgr. Jiří Markl (tel. 221 982 237, 606 894 874).

Rostoucí vliv krajských úřadů a zámk okresních úřadů vede k logické potřebě posílovat pozici krajských komor. Ve Středních Čechách je krajská hospodářská komora vytvořena jako sdružení jednotlivých okresních komor. Hospodářská komora okresu Praha západ si uvědomuje potřebu posílovat krajskou komoru a současně být blízko podnikatelů. Tento záměr vede ke zřizování regionálních zástupců Hospodářské komory okresu Praha západ, kterými se stávají akreditovaní podnikatelé na základě mandátní smlouvy. Komora tak vytváří svá "pracoviště" v jednotlivých mikroregionech. Zatím byli schváleni regionální zástupci pro oblast Roztok a Rudné. V případě zájmu některého z podnikatelů v Dobřichovicích a okolí je komora připravena jednat o zřízení regionálního zastoupení i pro region "Dolní Berounka".

Daniel Havlík

OHLASY

Redakce obdržela dopis pana Miloše Frýdla, který se vyjadřuje k řadě aspektů současného dění v obci. Uvěřejňujeme jej v plném znění a v původní ortografické podobě.

[8]

KUKÁTKO 4/2003

Vážené redakci Kukátka.

V době, kdy se v naší obci připravují a už i realizují změny, které jí vtisknou novou tvář na budoucí dlouhá léta, dovoluji mi několik poznámek k tomuto dění. Žiji tu od narození, bude mi 83 let. Nerad se už do něčeho pletu, ale nedá mi to, chci se k některým věcem vyjádřit.

1. Akce lip je passé, ani jednu jsem neviděl poraženou, a že dost po vsi courám. Zajímavé. Chápu a oceňuji angažovanost pana Klímy a paní Ing. Fürstové v této věci. Té nové, mně zatím nejasně výsadbě, bych přál předně lepší osud, než který potkal vynášenou výsadbou ve Viničné aleji. A dále, aby to nové ozelenění bylo našim potomkům milé, jako ty lípy, které nám, starým, dávaly pocit domova.

2. Označení prostoru před farou jako Křížovnické náměstí je mi cizí. Tam se vždycky říkalo "u svatého Jána", chodili jsme se koupat "pod svatý Ján".

3. Máme ulici Ke Křížku a jen málokdo ví, proč. V jejím prodloužení, tenkrát už za postavení, domnívám se, má asi souvislost s kapličkami dále v polích. Za mého dětství u tohoto křížku zabil blesk kočičko. Myslim, že by měl být obnoven, je to místní zajímavost, památka. Místo by ještě bylo v proluce mezi poslední novostavbou a domem pana Dvořáka.

4. Jen na okraj: pomníku u křížovničky ke Karliku se dnes zasvěceně říká Ukřížování nebo Kalvarie. Pro nás, staré Dobřichovány, to vždycky byla Štátuje.

5. Když se začal opravovat domek vedle knihovny, zaradoval jsem se, že se ubourá kus jeho rohu a odstraní vystouplé dlažební kostky v chodníku, které mají vyznačovat jakýsi mikropozemek před oknem. To je nejnebezpečnější místo pro chodce. Prudká, nepřehledná zátáčka, intenzivní autoprovaz na dosah ruky. Nestalo se, je to místní rarita, měla by být zakreslena na informačních tabulích. Ti ohrožení jsou od kočárků, školáky až po nás, staršíšiny.

6. K těm informačním tabulím: je to dobrá věc. Zatím ale postrádám základní tabuli, na níž by bylo zakresleno v plánu obce jejich umístění a označení, z čehož by vyplynul i systém jejich značení. Sekal jsem se zatím s tabulemi s označením 1, 3, 5 a ještě s písmennými indexy. Zatím zmatek. Na všech tabulích, které jsem viděl, u kóty "3" chybí šípka, legenda uvádí "Viniče na krásné stráni", to není pravda, protože kóta "3" je zakreslena na rohu Soko lovny.

7. V redakci Kukátka sedí ještě několik rodilých Dobřichováků a nemile mě překvapilo při pročítání posledního čísla, že se tam píše o Karlické ulici, to si toho nikdo nevšiml, že to vyšlo? Máme tu Karlickou alej jako Viničnou alej a oboje patří k Dobřichovicům od pradávna. Navíc k chystaným změřům, chodník, zeleň, sochy se označení "alej" naprosto hodí.

S pozdravem Miloš Frýdl

Pozn.: Pan M. Frýdl se v závěru svého dopisu dotkl zajímavého a nikoli nedůležitého problému, totiž systému pojmenování dobřichovických ulic a vztahu tohoto systému k historické tradici a historickému povědomí. Kukátko se tomuto tématu věnovalo již několikrát a pokusilo se poukázat na skutečnost, že systém pojmenování dobřichovických ulic je z jistého úhlu pohledu nepřilší logický. Přesvědčtí nás o tom jak časté dotazy dezorientovaných

[9]

KUKÁTKO 4/2003

návštěvníků, kteří hledají Americkou, Ruskou, Jugoslávskou, Raitsovu, Bezručovu, Jiráskovu etc. etc. tak také odpoví domorodců, které jen dokazují, jak i místní si tyto s paměti lokality naprosto nesouvisící názvy pletou až běda. Ve věci oné Karlické ulice se v článku, očištěném v minulém Kúátku na stranách 10 - 11 pan ing. arch. Petr Starčevič řídil oficiálním názvem "Karlická". Domyslit lze zjevně "ulice", ale charakter té cesty opravdu svědčí pro "alej", zejména bude-li ozdobena sochami a plastikami. Možná by stálo za úvahu ono "alej" do názvu doplnit.

J. Matl

Z NAŠEHO ŽIVOTA

O EIFFELCE, ULICI 5. KVĚTNA A FOTBALU

Je všeobecně známo, že Eiffelova věž v době svého vzniku vzbudila u Pařížanů velký odpor a ostré spory. Četl jsem někde, že Guy de Maupassant ji označil za "dábelský podnik kotláře posledního velikášství" a básník Paul Verlaine prý před touto "obludou" uprchl v děsu. Počáteční odpor však brzy vyprchal a dnes je Eiffelka obdivovanou dominantou a symbolem Paříže.

Katastrofické pocity, podobné pocitům zmíněného básníka, na mě dolehly, když jsem si za sklem samoobsluhy přečetl, co mě čeká, až (a než) se dokončí rekonstrukce ulice 5. května; překonal jsem se však a nikam jsem v děsu neuprchl. O panu architektovi, autorovi projektu, se sice v tomto článku jako o d'ábelském kotláři" nepíše, nicméně však výsledný dojem po přečtení byl takový, že bych si o něj neopřel ani kolo, a kdybych byl jeho manželkou, nechala bych se s ním bezodkladně rozvést. Pan Architekt - všimněte si toho velkého A - je zde představen jako osvěcena osoba sestoupivší k nám shůry, která více méně svévolně rozhoduje o tom, co je pro nás vhodné a potřebné, našich oprávněných připomínek nedbá a má nás za venkovské burany.

Jedná se sice o nadsázku, ale i tak se tím zlehčuje úsilí, práce a námaha celé řady lidí, kteří se snaží podle svých představ a zkušeností vytvořit něco nového. I když to není zakotveno v Ústavě ani v Listině lidských práv a svobod, má každý právo na to, aby se mu něco nelíbilo a aby s ním nesouhlasil. Neznamená to ale - zdá se mi - že má právo autorům děl, která vzbudila jeho nelibost, podsouvat svévoli, nadřazenost a pohrdání, i když se to v žurnalistice, na naší politické scéně i v životě veřejném děje dosti často.

Nedávno jsem se však ze sportovní rubriky Lidových novin dověděl, že existují i jiné formy veřejné diskuse. Psali tam, že před fotbalovým utkáním Baníku Ostrava se Spartou Praha si fandové obou klubů na utajeném místě hodlají podebatovat. Na způsobu provedení se prý ještě domluví a upřesní, zda se diskuse povede jen pěsti a opasky nebo bude možno argumentovat i holemi a klacky, jestli se bude debatovat i s raněnými a s bojovníky padlými na zem, a jak to bude se zajatci.

Zpočátku jsem byl na rozpácích, jestli mohu věřit svým očím, a teprve za chvíli jsem si uvědomil, že je to vlastně geniální a že ti mladíci jenom předběhli dobu. Nevím sice, zda se tato diskuse pro tentokrát uskutečnila, ale mám dojem, že nebude trvat dlouho a tyto debaty

[10]

KUKÁTKO 4/2003

se budou odehrávat přímo na ploše stadionu místo fotbalového utkání; budou k nim delegováni rozhodčí, vybírat se bude vstupné a bude je vysílat televize. Fotbalový zápas proběhne na utajeném místě a jeho výsledek bude každému šumafuk, protože důležitější bude, ne jak dopadl fotbal, ale jak skončila debata mezi rowdiíes obou mužstev.

Mám ale obavy, že u toho nezůstane a že se to přenese i do jiných oblastí. Na kóte 547 si to rozdají zastánci našeho vstupu do EU s jeho odpůrci, jinde zase příznivci dálnice do Českých Budějovic s ochránci krajiny a životního prostředí a u nás si to u samoobsluhy vyříkají ti, kteří byli pro kácení lip, s těmi, kteří si mysleli, že to nutné není. A až se tímto způsobem vyhubíme, bude po problémech. Protože však novému vřzdycky chvilí trvá, než se prosadí, mám naději, že se těchto konců nedožiji.

V době, kdy píšu toto povídání, zmíněná ulice ještě není dokončena úplně. Přesto však už teď mám dojem, že bude docela hezká a že ji brzy přijmeme za svou stejně jako Pařížané přijali Eiffelku. Přeju jí, aby nevzala podobný konec jako alej břeků vysazená počátkem třetího milénia, jejíž současný stav naznačuje, jak asi bude toto tisíciletí vypadat. A jsem zvědav, jestli ten, kdo pozval televizi Nova na kácení lip, ji také pozve, až se bude tato ulice otvírat.

Hgs

ROZHOVOR

DOBNET - TRVALÉ PŘIPOJENÍ K INTERNETU ZA 300,- KČ MĚSÍČNĚ ...

Před několika dny se objevil ve schránkách dobrichovických občanů malý letáček, který sliboval právě možnost trvalého připojení k síti Internet pouze za 300,- Kč měsíčně. Protože jsme již dostali několik dotazů v souvislosti s touto nápadně zajímavou nabídkou, oslovili jsme předsedu rady občanského sdružení INTERNET V DOBRÍCHOVICÍCH A OKOLÍ pana Michala Nešpora.

K: Dobrý den, pane Nešpore, mohl byste vysvětlit našim čtenářům, co to vlastně je DOBNET?

M. N.: DOBNET je bezdrátová počítačová síť, prostřednictvím které se mohou její uživatelé připojit do sítě Internet. Síť DOBNET provozuje v našem regionu občanské sdružení INTERNET V DOBRÍCHOVICÍCH A OKOLÍ.

K: Zmínil jste, že se jedná o bezdrátovou síť. Lze předpokládat, že podle názvu sítě a sdružení bude signál pokrývat hlavně území Dobřichovic. Lze se připojit k síti i v dalších obcích?

M. N.: Určitě ano. V současné době pokrýváme signálem významné části obcí Všenory, Dobřichovice, Karlík, Levy a Řevnice. Pokud nevzniknou neočekávané problémy, v prvním čtvrtletí příštího roku budou moci síť využívat i občané obcí Zadní Třeboň, Hlásná Třeboň a Karlštejn. Naše ambice jsou však daleko vyšší, hodláme postupně rozšiřovat síť podle požadavků na celé území regionu Dolní Berounka. Pouze pro zajímavost - název sítě DOBNET vznikl právě zkrácením slov Dolní Berounka NET (NET = anglicky síť).

KUKÁTKO 4/2003

[11]

K: Nedávno jsem četl v tiskovém prohlášení společnosti o smlouvě o poskytnutí služeb pro členy. Pokud budu členem, budu muset zaplatit za připojení k Internetu, zaskočila mě ale trochu otázka ceny. Kolik bude muset uživatel za připojení zaplatit?

M. N.: Předně musím říci, že neposkytujeme veřejné služby a nemůžeme tudíž "jen tak" připojit do sítě jakéhokoliv potenciálního uživatele. Sít' je určena výhradně členům občanského sdružení. Proto je třeba, aby se každý zájemce nejprve stal členem sdružení a poté teprve bude moci využívat služeb sítě, včetně Internetu.

K: Řada zájemců jistě bude mít po přečtení našeho rozhovoru zájem stát se členy. Co pro to musí udělat?

M. N.: Pro zájemce, kteří mají v současné době alespoň omezený přístup k Internetu přes telefonní linku nebo třeba v práci, doporučuji, aby si přečetli na www.dobnet.cz všechny závazné dokumenty sdružení – Stanovy, Členské příspěvky a Provozní řád. Doporučuji vše řádně prostudovat, protože podpisem Žádosti o přijetí za člena se zájemce plně ztotožňuje s těmito pravidly. Na stejné internetové adrese je ke stažení i právně zmínovaná žádost, kterou doporučuji již v tuto chvíli vyplnit. Následně je vhodné se se svou telefonickou nebo e-mailem spojit a já zařídím bezplatné změřeni kvality signálu technikem. Veškeré kontakty jsou uvedeny též na našich www.strankach.

K: Předpokládáme tedy, že technik zhodnotí, že kvalita signálu je dostatečná. Může rovnou na místě zařízení nainstalovat?

M. N.: Teoreticky je možné ihned zařízení instalovat, ale pravděpodobně by nebylo vše plně funkční. Zde je třeba zdůraznit, že si neúčtujeme žádný připojovací poplatek. Zařízení, které technik zhodnotí jako nezbytné pro připojení do sítě, je v majetku budoucího člena a ten za něj také musí zaplatit jeho cenu. Cena takového zařízení se pohybuje v závislosti na vzdálenosti od přístupového bodu sítě, a to od cca 3.000 Kč až do 9.000,- Kč.

K: To může být ovšem pro řadu občanů nepřekonatelný problém. Jste si toho vědomi? **M. N.:** Tuto otázku jsme již před několika týdny vyřešili a máme pro naše členy možnost nakoupit toto zařízení na splátky prostřednictvím služeb společnosti Home Credit. Opět, pokud bude mít někdo koupit na splátky zájem, může se na mě kdykoli obrátit a já mu sdělím bližší informace.

K: Trochu jsme zamluvili proces přijetí za člena. Zájemce má změřený signál, v lepším případě i instalované zařízení. Co dál?

M. N.: Je třeba, aby vyplněnou přihlášku odeslal na adresu sdružení nebo mi ji předal osobně. Zájemce dále musí zaplatit převodním příkazem ze svého bankovního účtu a nebo poštovní poukázkou na každé poště vstupní příspěvek do sdružení. Tento příspěvek je poukázován na bankovní účet sdružení, číslo účtu je uvedeno na každé přihlášce nebo na www.dobnet.cz. Každých 14 dní zasedá rada sdružení a na tomto zasedání je jedním z pravidelných bodů programu přijímání nových zájemců za členy. Následně je již členovi zasláno potvrzení o přijetí za člena a je mu přidělena adresa pro přístup do sítě DOBNET. V tuto chvíli již může nový člen využívat všech výhod členství.

K: Na letáku, který jste nechali zaslat všem občanům Dobřichovic do schránky je ale uvedena ještě částka 300,- Kč měsíčně. To je poplatek za využívání sítě?

M. N.: Ne, to není. Pokud budete hovořit o sdíleném negarantovaném připojení, tak se jedná o měsíční členský příspěvek. Tento příspěvek činí právě 300,- Kč a je hrazen měsíčně. Na bankovním účtu sdružení by měl být připisán nejpozději do pátého dne aktuálního měsíce. Pokud někomu měsíční platby nevyhovují, může složit na bankovní účet peníze za členské příspěvky dopředu na jednu, ale vždy příspěvky pouze do prosince aktuálního roku.

K: Hovoříte o sdíleném negarantovaném připojení. Mám to chápat tak, že nabízkíte i jiné?

M. N.: Ano, nabízíme tzv. zvláštní členství nebo placené nadstandardní služby k běžnému členství. Toto řešení je vhodné pro subjekty, které potřebují garantované připojení do sítě Internet nebo potřebují veřejnou IP adresu. Detaily jsou uvedeny na našich www.strankach a vždy se jedná o řešení, které je konzultováno se zájemcem na osobním jednání.

K: Mnoho zájemců z řad občanů má dnes doma a pro připojení k Internetu využívá běžnou telefonní linku. Můžete nějak jednoduše porovnat připojení prostřednictvím sítě DOBNET a telefonní linky?

M. N.: Základní srovnání je jednoduché. Za připojení prostřednictvím telefonní linky platíte podle toho, jak jste dlouho k Internetu připojeni. Pokud si chcete něco na Internetu najít, musíte se připojit. V praxi to znamená to, že počítač telefonní linku obsadí, vytočí nějaké speciální číslo a spojení se naváže.

K: A pokud bych se chtěl připojit k síti DOBNET, pak telefonní linku nepotřebuji?

M. N.: Jestli telefonní linku potřebujete pro telefonování, to musíte zhadnotit sám. Ale pro připojení k Internetu je již naprosto zbytečné. Platíte pouze paušální měsíční příspěvek ve sdružení a máte možnost Internet používat kdykoli bez jakéhokoliv dalšího připojování – proto uvádíme, že se jedná o trvalé připojení. Navíc naše členy nijak neomezujeme ani co do měsíčního objemu přenesených dat, jako tomu je například u nabídky služeb ADSL, dostupné ve velkých městech.

K: Dovolte mi poslední otázku. Mnoho zájemců se bude možná měsíční poplatek zdát podezřele nízký. Je možné toto nějak vysvětlit?

M. N.: Je to docela jednoduché. Nejme komerční organizace a naším cílem není vytvářet zisk. Nemáme žádné zaměstnance. Máme ke dnešním dnům asi 120 členů, které jsme připojili do sítě v průběhu posledních čtyř měsíců. V současné době máme mezi členy mnoho vysoce kvalifikovaných odborníků, kteří jsou ochotni pro sdružení poskytovat zdarma činnosti, za které by komerční organizace musela zaplatit nemalé prostředky. A navíc si dovolím tvrdit, že sít' je z hlediska konfigurace na takové technické úrovni, za kterou by se nemusela stydět nejedna velká organizace.

K: Děkuje se za rozhovor a ještě zopakujeme kontakt na p. Michala Nešpora: tel. 604 905 013, www.dobnet.cz.

Otázky připravil J. Mail

"NÁVRAT" DO PERU

V loňském předvánočním Kukátku jsme díky dr. Olze Vilimkové nahlédli do života dětí v peruánské vesničce Pucamarca a slíbili jsme vám, že se za potomky Inků ještě vrátíme.

Do tohoto čísla jsme vybrali úryvek z knihy O. Vilimkové "Učitelkou v Peru", která letos vyšla v edici Lidé a Země v nakladatelství Mladá fronta. Mimo chodem, pokud hledáte vhodný vánoční dárek pro někoho, kdo si rád počte a chce si "rozšířit obzory", tuto knížku vám rozhodně doporučujeme.

SKLENÍK

Manžel mé peruánské přítelkyně, Belgičan, zasponzoroval s přáteli v naší vesnici skleník. Otcové postavili zidky z vysušených hliněných cihel, Belgičané dodali plast na střechu a sazenice a už jsme veselé pěstovali první zeleninu. Když jsme chodili zalévat a plít, děti volávaly: "Jdeme do džungle!"

Přes den je v období sucha hodné slunečního svitu, ale venku bývá zima kvůli studenému větru. Ve skleníku bylo opravdu horko jako v Amazonii a zelenina nám vzrůstala před očima. Zakrátko přišla sklizeň. Přinesla jsem knihy s obrázky zeleniny a vysvětlovali jsme si, že obsahuje minerály a vitamíny, důležité pro zdraví člověka.

"Dívky, až budete těhotné, jezte salát. Obsahuje železo a to je dobré pro zdravý vývoj vašeho miminka." Už dříve jsme mluvili o krvi a vlivu železa na tvorbu červených krvinek. "Ano, profesorita, budeme jíst salát".

"Hoši, až bude vaše žena v jiném stavu, dávejte jí jíst zelenou zeleninu. Aby byla zdravá ona i děťátko." "Ano, profesorita, tak to budeme dělat. Budeme jí dávat salát a kapustu," přitakávají vážně.

Za několik dní mě vyhledal muž, jehož jsem neznala, z vesnice, kterou jsem také neznala, i když jsem měla naše okolí dobře prochozené, byl tedy zdaleka. Řekl mi, že slyšel, že těhotné ženy mají jíst železo. Jeho žena teď právě čeká miminko, tak jestli bych mu neprodala jeden salát. Opravdu, takový je dosah školní výuky.

Po výkladu o minerálech a půldenním malování zeleniny mi děti říkaly: "Profesorita, Rolando chtěl včera jíst fosfor." Fosfor znamená fosfor, ale také zápalky. Rolando si chtěl oškrabávat sirky, aby obohatil tělo minerální látkou.

"My jsme mu ale říkali, že si myslíme, že to není to správné fosforo, at' ho nejl a radši se tě nejdřív zeptá." Šikovné děti.

Díky skleníku se naše škola stala návštěvním místem. Lidé z okolních vesnic se chodili dívat, jak funguje, a začali přemýšlet, že vlastně stavba skleníku není tak náročná. Hlína na cihly je dostupná všude okolo, na igelit by našetřili a mohli bymit – i ve zdejších chladných podmínkách – vlastní zeleninu.

To je pro obyvatele venkova příznačné. Když vlastní zkušeností zažili, v čem je přínos "civilizačního výdobytku", mají inspiraci rozšiřovat ho dál. Problémem mnohých modernizačních projektů a investic "zvenčí" je, že indianti nepřijmou dílo za své. Na pokyn autorit z města, ke kterým a priori nemají důvěru, třeba i provedou nutné manuální práce, ale ve chvíli, kdy nejsou organizátoři přítomni, dílo je vlastně nezajímavé.

Dalším problémem je technická nepřipravenost obyvatele vesnice nutná pro údržbu díla. Ve vsi byl třeba instalovaný vodovod, byly provedené nezbytné práce, pořízeno nákladné čerpadlo a byly rozvedeny trubky, ale jakmile dojde k poruše, něco se rozbije, v obci není

nikdo, kdo by věc dokázal spravit. A tak nám v Pucamarca "vyschl pramen" a my chodili podél vodovodního systému další rok do potoka pro vodu. Na ostrově Taquilev jezefe Titicaca mají už pět let rozbité vodní čerpadlo a nosí vodu z pramenů sto výškových metrů několikrát denně.

Z mého pohledu učitelky může životní podmínky na vesnici zlepšit vzdělání, odborná příprava v podstatě v jakémkoli oboru. Zemědělský inženýr vyrostlý z indiánského prostředí bude umět zakládat skleníky a bude mít důvěru místních obyvatel, lesní inženýr bude osazovat stráně, kde neustále hrozí sesuvy, instalatér bude vědět, jak opravit vodovodní systémy atd.

Pozn. redakce: Právě na um ožnění vzdělání na daným indiánským dětem se zaměřuje činnost Nadačního fondu Inka, který O. Vilimková založila. Fond pomáhá vesnickým školám při vybavování školními pomůckami (chýbi sešity, tužky, pastelky, knihy...). Prostřednictvím fondu je též možné přispívat na vzdělání konkrétního dítěte. Školní rok v Peru probíhá od března do prosince. Děti zapsané do školy mající nárok na bezplatnou zdravotní péči. Z ročního příspěvku (6.000 Kč pro dítě na ZŠ, 8.500 Kč pro dítě na SŠ) jsou hrazeny veškeré náklady spojené se studiem (zápis do školy, povinná školní uniforma, sportovní úbor, učebnice a další pomůcky a povinné poplatky). Při výběru dětí fond spolupracuje s učiteli, radami obcí a při organizaci pomoci také s lékaři. Blíží informace najdete na stránkách www.peru.cz/inka, u kanceláři NF Inka (M. Horákové 32, Praha 7, v prostorách obchůdku Latinská Amerika každé úterý od 10:00 do 16:00) nebo na telefonních číslech 723 118 531 (v pracovní dny; paní Mikolášková) nebo 728 179 579 (nepravidelně; O. Vilimková).

V příštím Kukátku se můžete těšit na rozhovor s Olgou Vilimkovou a informace o projektech, které se již úspěšně rozběhly díky finanční pomoci od českých dárců či "kmoťů" konkrétních dětí. Nechcete se také stát jedním z nich?

Připravila Hana Škapová

DOB - INVEST - POLYFUNKČNÍ DŮM NA VYHLÍDCE

V Kukátku 2/2003 byly zveřejněny informace o dokončované stavbě polyfunkčního domu Na Vyhlídce spolu s fotografií původního objektu z šedesátých let a z průběhu rekonstrukce. Rekonstrukci, která začala na přání některých klientů rozsáhlými změnami projektu a po té byla poznamenána zdržením souvisejícími mimo jiné s loňskými povodněmi, podstatně ovlivnily následně vnitřní problémy dodavatelské stavební firmy. Přesto se rekonstrukci objektu v těchto dnech podařilo úspěšně dokončit a bytové a nebytové jednotky předat novým uživatelům.

Kdo si ještě pamatuje zdevastovanou budovu bývalého rekreačního střediska, bude zcela jistě velmi překvapen. Domníváme se, že se architektonické kanceláři Atelier 90 podařilo navrhnout citlivou rekonstrukci, jejíž výsledek příjemně ladí s okolním prostředím. Možná i firma NIKE Zlin je sama překvapena, jaké dílo pod přísným dohledem technického dozoru investora z DOB-Investu dokázala vybudovat. Společnost DOB-Invest si současně vyzkoušela, co znamená krizové řízení stavby a podle rčení "co nezabije, to posílí" může zúročovat nové zkušenosti při dalších stavbách.

Z HISTORIE

HOSTINEC STARÁ POŠTA

Dům č. 5 býval po staletí panskou hospodou. Stával na rohu dnešních ulic Pražské a Víťovy. V roce 1550 ho koupil i s vedlejší panskou kovárnou *Jakub Palaška* za 206 kop míšenských. Přiznal se k Anně, vdově, pozůstalé po Jiřovi Linkovi. K hospodě patřilo 6 strychů polí a následující inventář: 2 krávy, 3 vepří, 1 kohout, stoh sena, 5 stouh, 2 štoky, 2 měděné hrnce v kamnech a všechno kovářské náčiní.

V panské hospodě bydlel i řezník. Bývala to hospoda zájezdní s maštallemi, velmi četně navštěvovaná lidem domácím i formany jedoucími na Prahu, kteří tu přenocovali, aby dorazili do Prahy za dne. Za starých časů tu bylo veselo a často se pilo na dluh. Převor Pospíchal nařídil dne 2. ledna 1663 zdejším krčmářům, aby panské čeládce nedávali pivo na úvěr, neb mnohdy více propijí, než si vyslouží, a když mají nejlíněji pracovat, propijí svou službu a jdou za humna. Zároveň byl šafář napomenut, že o svátcích po pět dní nebyl doma a minulou neděli byl se vši čeládkou mužského i ženského pohlaví v hospodě. Dále byl vydán rozkaz, aby o posvícení rychtář s jedním konšelem pozor měl na vády a pralice a na všechno zlé, kdyby se zběhlo, zvláště na oheň, a aby u všech sousedů bylo přihlíženo do komínů. Měli k tomu být zjednáni dva ponocní, kteří by ožrali nebyli.

Jako hospodští jsou jmenováni: 1651 *Havel*, 1686 *Matěj Cypra*, 1696 *Matěj Kyřka*, též Švec zvaný, 1702 *Václav Horák* a *Josef Procházka*. Téhož roku byla hospoda přestavěna a rozšířena a stula Nová hospoda a hostinský se zval novohospodský. Roku 1739 přistoupil na Novou hospodu *Josef Šplíchal*, ten platil místo činže posudné, z každého sudu 1 zlatku. Za Šplíchala byl zřízen masný krám a porážka, dále byla pořízena nová vrata. Dne 17. ledna 1765 koupil hospodu se 6 strychy polí k dědičnému užívání Jiří Raž za tisíc zlatých. Byly stanoveny tyto podmínky: nesmí ji bez povolení vrchnosti odprodati, ani jakýmkoliv způsobem zcizovati.

Naopak jest povinen:

1. Čest a slávu božskou vyhledávati, příkladný život vésti jak se svými, tak i se sloužící čeládkou, všelijakých neřadů se zdržeti. Nesmí žádné podezřelé hosty ani ve dne, ani v noci přechovávat, nýbrž musí vždy takového hosta v tajnosti u správce udáti.
2. Obyčejný posudný (za sud 1 zlatý rýnský) jako prve do důchodu dobrýchovického odváděti, nějakého restu se zdržeti a jině platiti. Musí pivo bez všelijakého míchání v dobrém stavu, jak je ze spítky nebo od sládky přijme, zachovati, míru dobrou a královskou počestným hostům i domácím vždy šenkovati, dále přicházejícím hostům ochotně posloužiti a v slušné uctivosti jim zadost učiniti a nikdy proti bohumilé spravedlnosti je nepřetahovati.
3. Panu páterovi administrátorovi má dobré maso zaopatřiti, jemu i všem kupujícími dobrou váhu, spravedlivou a královskou dodávati atd.

Roku 1780 byla dána hospoda do veřejné dražby, při které sice nejvíce podal Augustýn Hubáček (1070 zl.), neměl ale peníze v hotovosti, a když věřitelé žádali hotové peníze, byl nucen od koupí odstoupiti. Hospodu převzal 16. října *Jan Urban* za 102,5 zl. s podminkou, že do 14 dnů složí 500 zlatých, zbytek bude splácet. Byla mu připsána hospoda s šenkovním kvelbem, kuchyní, sklepem, komorou v dolejších štoku, čtyřmi pokoji v hořejším štoku, s krámem, řeznickou porážkou a maštali ve dvoře a třemi kusy polí. Vrchnost mu dovážela pivo vlastním povozem a dva sudy mohl mít na dluh. Ve sklepech musel mít alespoň jeden sud piva, prodávati směl jen pivo dobrýchovické, jmak by byl trestán a cizí pivo by propadlo vrchnosti. Kromě toho musel pomáhat při sekání ledu na Berounce a jeho nakládání na vůz. Z masného krámu musel platit 2 zl ročně do vrchnostenského důchodu. Musel být zásoben dobrým masem. Směl prodávati svíčky, tabák a sůl, kterou si musel bráti jen od vrchnosti. Mohl si se svolením vrchnosti obstarat muziku, již si sám platil. Bylo mu dovoleno přidati si na pastvu do panského houfu dvě krávy a jednu jalovici. Dříví ke stavbě a k pálení si musel sám opatřiti, ale mohl si vykopávat pařezy z panského lesa. Místo však musel čistě zahrabati a urovnat. Klestí a suchý porost si směl odnáseti pouze v nůši. Roku 1809 prodal Jan Urban - "věkem velkým sešlý a k práci v hospodářství již nedostatečný" - hospodu svému synu *Josefovi* za 102,5 zl. *Josef* ale záhy zemřel a hospoda opět připadla starému držiteli *Janu Urbanovi* a jeho manželce *Anně*. Ti jí pak 14. června 1814 prodali své vnučce *Františce Svobodové*. Hospodu vlastnila i rodina *Máchova*. *Čeněk Mácha* byl hostinským ještě v roce 1855. Roku 1866 je v tzv. popsání duší v obci dobrýchovické zapsán v č. 5 hospodský *František Svoboda*, jeho manželka *Anna*, děti *Jan* a *Kateřina*, výminkář *Čeněk Mácha* a hospodyně *Kateřina*. Po něm tu býval šenkýřem a řezníkem *Josef Tomek*, od něhož hospodu koupil *Špaček*, s jehož dcerou *Františkou* se oženil pozdější starosta a poštmistr *František Procházka*.

(Kromě panské krčmy existovala ještě výsadní hospoda u Hubáčků v č. 10, v 18. století pak i u *Dañů*. Starousedlci si jí pamatují jako pozdější hospodu U *Koničků*.)

Svědék tehdejších časů, rada *František Havlík*, popisuje zmíněnou hospodu následovně: *Majitel František Procházka* hospodu značně zvelebil. Přistavil prostorný sál a přenesl sem poštovní úřad, který mu byl svěřen. Po čase hospodu nazval Na Staré poště. Hospoda byla průjezdní. Ve dvoře při jedné straně bylo klenuté obloukové podloubí s lavičí, kde se za horka pěkně v chládku sedávalo. Uvnitř byla šenkovna, vedle ní vpravo další světnice pro pány. Později se šenkovalo v přední místnosti, zadní se upotřebila pro poštovní úřad. Vedle předšíně byla kuchyně s komorou, u schodů pak ještě jedna prostorná obývací místnost. Schody byly široké, nevysoké, z dubových fošen a se zábradlím. V prvním patře byla široká předšín, kde se při zábavách sedávalo a pivo šenkovalo. Vedle vpravo dva pokojíčky, prostorný sál, k panské zahrádce ještě jeden pokojíček, podle něhož vedly schody na půdu. Dveře byly široké, vesměs nevysoké, dubové a těžké, se starým pocínovaným železným kováním. Na protější straně chodby byla rozsáhlá podlíná světnice, používaná za byt, ale také pro hosty při větších zábavách a schůzkách. Později byla stěna odstraněna, čímž se sál rozšířil a nad ním byla vystavěna kruchta pro hudebníky, na niž se vcházelo po kolmých schodech. Kruchta byla nízká, a proto byl pro basu ponechán otvor ve zdi. Odbývaly se tam často veliké plesy, bály a muziky, později bylo postaveno i jeviště pro ochotníky, často sem zavítala i loutková divadla, kejklíři i umělci. Pivo se natělo do skleněných hoteb, ale též do plechových

mázu, jež mivaly plechová víčka. Holby skleněné mivaly víčka cínová, všelijak zdobená. Večer se svívalo svíčkami, které se zasazovaly do vysokých vysoustruhovaných svícenů černé barvy, dole majících schránku na zapalovače dýmek, fidibusy. Svíčkám lojovým ostříhoval se ohořelý knot kratiknotem. Byly používány i lepší svíce stearimové – mlíkově. Později bylo k osvětlování používáno lamp plněných řepkovým olejem a později petrolejem.

V hostinci měl sídlo čtenářský spolek svatováclavský, který pro své členy odebíral noviny, kupoval knihy a seznamoval je s nejnovějšími událostmi. Byl to konzervativní spolek strany staročeské, na rozdíl od podobného spolku u hostinci U Balounů, kde se scházivali přívrženci mladočechů. Mezi oběma stranami panovala fevnivost, napětí, někdy i skutečné nepřátelství. Přes dvůr v hospodě byly stáje pro koně, hovězí i jiný dobytek a také porážka řeznická. Vedle porážky byl kram pro prodej syrového masa, loje i izboží uzenářského. Kolem tohoto nádvorního stavení, za jehož rohem bývala vždy louže se smrdutými splašky, zatáčela se cesta k Letům a rovně mířila druhá cesta ke hřbitovu.

Od té doby se v hostinci mnoho změnilo. Řeznický kram byl zrušen, stáje a hospodářské budovy byly proměněny v obydlí, průjezd uzavřen. V místech, kde býval řeznický kram, měli sokolové knihovnu, na sále prozatímní sokolovnu a dole spolkovou místnost. Roku 1908 od manželů Procházkových hostince koupili manželé Petrákoví. *Tomáš Petrák* odkoupil část parku na zelinářskou a okrasnou zahrádku. K hostinci v té době patřila menší zahrada u obecního domu, ve které se sedávalo v letní čas, hrály se kuželky a hostům se podávaly nápoje i jídlo. V roce 1928 od jara až do začátku srpna přestavěl pan Tomáš Petrák sál, značně ho rozšířil a Sokol Dobřichovice v něm umístil svůj biograf.

V roce 1931 byly v Dobřichovicích tyto hostince:

Na Staré poště, majitel Tomáš Petrák, pivo smíchovské a plzeňské.
U Koničků, majitelka paní Hrdlová, nájemce Vendelín Koniček, hostinský, povozník a sadař, pivo suchomastické.

U Konrádů, majitelka paní Konrádová, nájemce Václav Havrda, pivo liteňské, černé i světlé.
U Kovářů, majitel Leopold Kovář, pivo smíchovské světlé i černé.

U Hassmanů, majitel Josef Vlášek, nájemce Jaroslav Hassman, pivo liteňské a plzeňské.
Hotel Šebesta, majitel František Šebesta, pivo smíchovské černé i světlé a plzeňské. U vchodu stával stánek s rychlým občerstvením.

Pod Vinicí, majitel Vojtěch Raška, pivo branické světlé i černé.

U koupaliště byl stánek spolku Dobřich.

V Karlíku byla restaurace ve mlýně, majitel František Veselík, pivo liteňské světlé i černé.
V Karlickém údolí měla stánek Anna Voláková a zbraslavské lahvové pivo prodávala Anna Grafnerová.

(Z kroniky P. Josefa Hradce *Dějiny Dobřichovic*. vybrala J. Váňová)

František Procházka (1850 – 1929) - starosta a poštovní. Byl dlouholetým starostou Dobřichovic (1895 – 1913). Oženil se s *Františkou Špačkovou*, dcerou majitele starého zájezdního hostince, domu č. 5, dnes už neexistující "Staré pošty". Hostinec značně zvelebil a zavedl poštovní úřad. Byl to člověk podnikavý a pokrokový a jako starosta uskutěnil

dávny sen předchozích generací – spojit obě části obce mostem. 21. července 1889 navrhl v obecní radě (tehdy byl starostou obce Josef Nosek) postavení lávkový mostu a stal se členem přípravné komise. Dokázal prosadit jeho stavbu na rozhodujících úřadech a dovedl ji spolu s dalšími představiteli obce až k slavnostnímu otevření a zprovoznění 18. července 1897. Patřil mezi zakladatele místního Sokola a po mnoho let byl starostou dobrovolného hasičského sboru.

V roce 1897-98 si postavil hned u mostu dům (Palackého ulice č. 128) a do něj přemístil i poštu. Ta se nacházela v místnosti, kde mivala cukrárna jeho právnučka paní Zuzana Halenková. Když odešel do výslužby, převzal vedení pošty jeho syn František. Dne 11. července 1898 byl zřízen telegraf. V roce 1903 bylo jednáno o zavedení meziměstského telefonu, na jehož zařízení se obec uvolila přispět částkou 1200 Kč. V roce 1908 byla zavedena telefonní linka Dobřichovice – Zbraslav – Praha, roku 1909 byla připojena linka Praha – Beroun. Poštovní obvod byl rozšířen: Dobřichovice, Karlík, Mořinka, Lety, Roviny, Všenory, Horní Mokropsy, Nový Dvůr, Vonoklasy, Horní Roblín. Dále sem náležely samoty: Tůmův mlýn u Třebotova, hájovna u Třebotova, samota u Boučka směrem na Řítku. Dopisy roznášelo 6 listonošů a v úřadě byl vrchní poštovník a dva úředníci. Od 30. let 20. století sídlila pošta v ulici 5. května v domě č. 15 a nyní se přestěhovala do novostavby na Palackého náměstí.

J. Váňová

Pozn. redakce: k tématu Staré pošty se vrátíme ještě v příštím čísle obrázkem i vzpomínkami pamětníků.

Poznámka k fotografii dobřichovických hasičů s gen. Syrovým z minulého Kukátka (s. 21): díky laskavé pomoci pamětníků se podařilo určit již většinu osob. Na fotografii tedy stojí: **horní řada zleva doprava**: Josef Novák, Viktor Němec, Václav Kreissinger, Ferdinand Matl, Ladislav Procházka, Josef Boubín; **uprostřed**: Vlasta Fürstová, roz. Balounová, Marie Fürstová, roz. Landová, generál Jan Syrový, ...?, František Fürst, starosta; **dolní řada**: ...? Procházková, žena Ladislava P. a babička F. Béhounka, ...?, paní Marie Balounová, Josef (?), Baloun, ...? Tři osoby jsou záhadné: dáma s pěšinkou uprostřed, muž stojící v pozadí za gen. Syrovým a p. Fürstem a muž v pravém dolním rohu. Podaří se Vám, milí čtenáři, rozluštit i tyto záhady?

J. Váňová

ŠKOLY

PO LETECH OPĚT V RADOTÍNSKÉM GYMNAZIU

Radotínským gymnáziem prošlo v uplynulých letech mnoho Dobřichováků. Proto určitě neškodí připomenout si školu, v níž jsme strávili čtyři krásné roky, i na stránkách Kukátka.

V době, kdy jsem končil svá středoškolská studia, oslavovalo Gymnázium v Praze 5 – Radotíně 25 let své existence. Na podzim letošního roku mě překvapila pozvánka k oslavám 50. výročí založení školy. V sobotu 4. října 2003 jsem proto po mnoha letech zavítal do budovy gymnázia. Byl to zvláštní pocit. Mnoho se nezávazně rekonstruoval objekt změnlo, ale přesto to byl návrat do staré známé školy. Program oslav byl koncipován jako řetězec celé řady akcí s možností výběru. Stěžejním bodem byla celodenní možnost prohlídky školní budovy a mimo budovu se např. odpoledne konalo představení školního divadelního kroužku, setkání nejstarších absolventů školy, koncert pěveckého sboru gymnázia, sportovní klání a po té společenský večer v radotínském sokolovně. Před budovou školy se v průběhu dne scházely skupiny spolužáků různých věkových kategorií. Prohlídka budovy se pro nás stala nejpříjemnějším bodem programu. Bylo zajímavé společně s bývalými spolužáky procházet jednotlivé třídy, dohadovat se, jak která vypadala v době studia, prohlížet vystavené fotografie a nacházet se na nich, potkávat bývalé profesory a vzájemně se upamatovávat, potkávat spolužáky z jiných tříd a hledat, koho kam vtravál. Škoda, že prohlídka budovy nebyla soustředěna v kratším časovém úseku, mohlo to umožnit více setkání.

Čas plyne rychle. I setkání v budově školy je již skoro dávnou minulostí, ale není bez zajímavosti listovat vydaným almanachem k 50. výročí. Obsahuje kromě fotografií a informací o historii a současnosti školy i seznam všech bývalých i současných studentů a profesorů.

D. Havlík

GYMNÁZIUM OTY PAVLA V RADOTÍNĚ OSLAVILO 50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ

Začátek letošního školního roku 2003/2004 na Gymnázium Oty Pavla probíhal ve znamení příprav na oslavy 50. výročí založení střední školy v Radotíně.

Budova dnešního gymnázia sice pochází z roku 1928, kdy byla vystavěna pro Masarykovu měšťanskou školu, ale školním rokem 1953/1954 se začala psát historie gymnázia. V této budově vedle měšťanské školy vzniká v tehdejší době nový, jednotný typ gymnaziálního vzdělávání - jedenáctiletá, později dvanáctiletá střední škola, v roce 1961 střední všeobecně vzdělávací škola, která má již všeobecně a matematicko-fyzikální zaměření studia. Teprve rokem 1968 dochází ke zrušení jednotného středního školství v celé republice, tyto školy jsou přejmenovány a postupně proměňovány na tradiční čtyřletá gymnázia. Gymnázium v Radotíně otevírá v tomto období humanitní a přírodovědná zaměření studia, která byla v devadesátých letech vystřídána všeobecným zaměřením všech tříd včetně nového šestiletého studijního cyklu gymnázia, jež byl otevřen v roce 1994. V roce 1997 v rámci programu tzv. optimalizace ministerstva školství byl však tento studijní program zrušen. Školním rokem 2002/2003 bylo ukončeno devítileté období, ve kterém vedle sebe studovali žáci čtyřletého i šestiletého studijního cyklu. V témže roce bylo také otevřeno nové jazykové zaměření. Čestný název Gymnázium Oty Pavla, který je výrazem uznání dobré dlouholeté

práce školy, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR propůjčilo škole dne 1. února 2000.

Pro setkání všech absolventů a profesorů radotínského gymnázia v sobotu 4. října 2003 jsme uspořádali v budově školy expozici autentických materiálů včetně videofilmu o práci školy a umožnili našim absolventům podívat se na "své" místo ve třídě, v lavici, zkrátka zavzpomínat. Pro tuto příležitost jsme připravili pohlednice, grafické listy Almanach školy, osahující podrobnější pohled do historie i současnosti školy, seznamy všech abiturientů a profesorů gymnázia a také vzpomínky absolventů na své profesory, kamarádství, školní léta. Přijemnou atmosféru setkání doplňovalo občerstvení v zahradě školy a další, pro tento den připravený, doprovodný program. Současní studenti gymnázia nastudovali pásmo z divadelních představení posledních tří let v radotínském kulturním středisku Koruna, kde se poté sešli nejstarší absolventi gymnázia, kteří maturovali v letech 1956 až 1960. Večer byl zpřijemněn koncertem současného pěveckého sboru gymnázia v kostele sv. Petra a Pavla v Radotíně a zakončen taneční zábavou v radotínském sokolovně, na jejímž parketě se sešli první i poslední absolventi i současní studenti a další hosté. Celkem školu v tento den si přišlo prohlédnout 525 bývalých absolventů z celkového počtu 3045 absolventů gymnázia, 25 z 90 profesorů, kteří na škole učili déle než jeden rok, a 160 dalších hostů.

Všem svým kolegům, tj. celému profesorskému sboru a zaměstnančům gymnázia, dále současným studentům i loňským absolventům upřímně děkuji za přípravu tohoto náročného programu setkání generací. Mé další poděkování patří Odboru školství Magistrátu hl. m. Prahy, Městské části Praha 16 – Radotín, Sdružení rodičů a přátel Gymnázia Oty Pavla a následujícími firmám za finanční pomoc, bez které bychom takový program nemohli uspořádat: Muzo, a.s., Dialab, s.r.o., S&S Vzduchotechnika, s.r.o., Ekis, s.r.o., Inter Clinic Praha-Radotín, s.r.o., PF-Stav, s.r.o., Milan Kubec-Miku a Petr Šída. Květiny pozvaným hostům věnovala firma Nolina a květinovou výzdobu školy připravilo Zahradnictví U hřbitova v Radotíně.

Pro příští školní rok 2004/2005 bude Gymnázium Oty Pavla otevřít dvě třídy čtyřletého studia, jednu se všeobecným zaměřením, jednu se zaměřením živé jazyky. Přijímací zkoušky do obou zaměření budou písemné z českého jazyka, matematiky a cizího jazyka. Pro zaměření živé jazyky je přijímací zkouška z cizího jazyka povinná z anglického jazyka, pro všeobecné zaměření si cizí jazyk žáci mohou zvolit dle svých schopností. Ve všech předmětech se zkouší učivo 2. stupně základní školy.

Pro přípravu na přijímací zkoušky pořádáme přípravné kurzy z matematiky a českého jazyka vždy ve středu, a to od 5. listopadu 2003 do 17. března 2004. Informace na tel.: 257 911 680 v sekretariátu školy.

RNDr. Jana Hrkalová, ředitelka gymnázia

VÁNOCE V DOBŘICHOVICKÉ KULTUŘE

20. 12. v 19 hodin v Sále dr. F. Fürsta
Verner collegium - koncert renomovaného komorního souboru ve vánočním ladění

21. 12. v 15 hodin v Sále dr. Fürsta **Divadélko rolníčka - O tom, co se možná stalo** - divadlo pro děti, vánočně motivovaná pohádka Jarmily Enochové

24. 12. ve 23. hodin v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku **Vigilie Narození Páně: J.J.Ryba, Missa sollemnis Hej, mistře...** v podání souboru Ludus musicus

NABÍDKA KULTURNÍCH POŘADŮ V LEDNU, ÚNORU A BŘEZNU 2004

LEDEN

10. 1. v 15 hod. **Proč sloni mají dlouhé nosy** - představení pro děti v podání Pražské loutkoherecké společnosti

10. 1. v 19 hod. **Ensemble Martinů**

17. 1. **Nezmaři**

23. 1. **zadáno pro školu - Etiopské pohádky**

ÚNOR (POZOR, NOVĚ KULTURA V PÁTEK, v sobotu pouze vernisáže a odpolední divadélka pro děti.)

14. 2. **Vernisáž výstavy fotografií Z. Trnky**

20. 2. **Š. Rak – kytarový koncert**

27. 2. **Missa – Karel Kryl revival**

BŘEZEN

19. 3. **Radůza**

Další pořady jsou v jednání, data i doby konání budou zveřejněny tradiční cestou.

M. Hrdličková

VÁNOCE S BETLÉMY A SOUBOREM LUDUS MUSICUS

Jako v minulém roce, připravil i pro letošní hod zimního novoročí čili vánoční cyklus soubor Ludus musicus řadu koncertů vztahujících se k jednotlivým obdobím těchto svátků. Představí se v nich jak soubor v "standardním" složení, tak s pozvanými hosty, předními zpěváky i musikanty. Celý cyklus koncertů už začal, a to vernisáží na hradě Křivoklátě, kde bylo možno poprvé vidět celý soubor čtyř betlémů (adventní, pastýřský, tříkrálový a hromniční), které vzbudily takovou pozornost na loňských koncertech, a to v již téměř dokončené podobě. Vernisáž proběhla za velkého zájmu veřejnosti a v překrásné atmosféře.

V setmělém sále dominoval zejména nádherný strom uprostřed a svícemi osvětlené betlémy okolo něho. V tomto prostředí zazněly zpěvy, pocházející z různých evropských zemí, které zachytily slavnost celého vánočního cyklu. Byl to vlastně průřez celým obdobím, jehož cílem bylo ukázat logický sled jednotlivých obřadů. Výstava skončila v sobotu před 1. nedělí adventní a od tohoto okamžiku již budou probíhat jednotlivé koncerty v návaznosti na dané liturgické období, tedy také vždy jen s jedním betlémem, vztahujícím se k danému období liturgického roku. Cyklus byl zahájen 30. 11. na hradě Lipnici n. Sázavou, o 2. adventní neděli soubor účinkoval na Křivoklátě, o 3. adventní neděli (14. 12.) zazněly adventní zpěvy

Setkání nejstarších absolventů Radotinského gymnázia se svými profesory a vedením školy v Kulturním středisku Koruna

Profesoři Radotinského gymnázia zleva: prof. Kuška, prof. Pacourková (ředitelka gymnázia 1986-1998), prof. Iršová (ředitelka gymnázia 1975-1984), prof. Hammer, prof. Kohoutová, prof. Smitná a prof. Hrkalová (současné vedení gymnázia)

v tvrzi v Horních Počernicích a v Jindřichské věži v Praze. 21. 12., tedy o 4. adventní neděli, v 16 hodin uzavře soubor adventní cyklus v kostele sv. Václava ve Všenorech.

Na Štědrý den, jako již tradičně, proběhne noční vigilie svátku Narození Páně v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa ve 23 hodin. Zazní Rybova Missa sollelemnis *Hej, mistře...* Na Hod Boží vánoční se připravuje slavnostní uvedení této mše Národním muzeu (v 18.00). Zde jako hosté vystoupí známí sólisté, kteří se již představili v Karlíku při letošním letním uvedení Dvořákovy mše D dur (Milada Jirglová, Jana Lewitová, Vladimír Doležal, Michael Pospíšil). Za varhany usedne Kamil Kyzlík. V tomto obsazení zazní Rybova mše i na sv. Štěpána v podvečer v Budýni n. Ohří. V neděli 28. 12. v 15 hodin zazní na Křivokláte v královském sále další vánoční mše, přesněji *Vianočná omša F dur* od Georgia Zrunka (dříve uváděná pod jménem Edmunda Paschy). Ta se bude hrát ještě 3. ledna v Jindřichské věži (od 15.15 hodin) a večer od 18 hodin v novém moderním kostele v Praze - Opatově - Šeberově. Soubor pak uzavře vánoční cyklus opět na Křivokláte 1. února. Hostem tohoto koncertu bude spisovatel Ludvík Vaculík.

J. Matl, F. Běhounek

* * *

SPLÁTKA DLUHU ANEB O TOM, CO SE NEVEŠLO DO MINULÉHO ČÍSLA

Minulé číslo Kukátka muselo z nedostatku prostoru odložit spoustu zajímavého materiálu, zejména toho, který bývá ku čtení v rubrice "Kultura". Slibili jsme v příštím čísle vše vynahrát. Tímto se ve stejné prostorové tísní snažíme svému slibu alespoň částečně dostát. I když jsme s těžkým srdcem museli opět ponechat v archivu obsáhlý a zajímavý materiál o sochařském symposiu *Cesta mramoru* v naději, že snad spatří světlo světa u příležitosti instalace plastik na nový chodník do Karlíka. Stranou bylo nutno nechat i již vyšší knihy i ty, které snad ještě vyjdou...

Dobřichovice, tedy naše obec, místo, které je pro většinu z nás v různé míře domovem, oslavilo v r. 2003 výročí, které patří k těm, o nichž se sluší psát a mluvit. A z nichž je možno i čerpat sílu, naději i poučení pro další cestu. 750 let od 1. dochované písemné zmínky řadí naši obec k těm, které v zemích Koruny české patří k opravdu "zasloužilým". Celý rok byl díky tomu naplněn podniky a akcemi, které nějak toto výročí připomínaly a oslavovaly. Byl to z tohoto ohledu svým způsobem výjimečný rok a paměťtici či znalci historie si možná připomněli legendární 20. a 30. léta, kdy se zejména v letních měsících konalo mnoho zajímavých podniků a kdy Dobřichovice navštěvovaly významné osobnosti české kultury. Ti mladší možná vzpomněli i na léta devadesátá. A přišli ...

O řadě letošních podniků Kukátka již referovalo. Neuskodí však jistě malé ohlédnutí na závěr tohoto v řadě ohledů průkopnického roku. Samozřejmě se zmínky dočká i to, co nebylo přímo spojeno s oficiálními oslavami, protože sám fakt, že v Dobřichovicích je tak bohatý kulturní program, je oslavou a činí naši obec pověstnou v mnohem širším kontextu, než si občas myslíme. Ohlédnutí to bude zajisté příliš subjektivní a výběrové, navíc limitované omezeným prostorem, takže na mnoho akcí se nezasloužené a k autorově tíži nedostane.

Již samotný začátek roku byl ve znamení unikátního a velice vydařeného pokusu souboru Ludus musicus, vedeného F. Běhounekem, o představení celého vánočního cyklu v souvislosti

hudby a betlémů (cyklus se o letošních Vánocích opakuje a píšeme o něm i na jiném místě kulturní rubriky). Zmínit je třeba i vynikající výstavu kreseb slovenského výtvarníka *Štefana Michy* a rovněž volný cyklus *Slavní dobřichovičtí rodáci*, v jehož rámci vystoupily takové osobnosti, jakými jsou *J. Lewitová, J. Hrubý i V. Mišík*. Stejně jako jmenování umělců se vřelého přijetí dočkaly i dva podzimní koncerty, na nichž v rámci tohoto volného cyklu vystoupili klavírista a v té chvíli varhaník *prof. Jaroslav Šaroun* s pěvkyní *Oldřiškou Musilovou* a *Michiyo Keiko*. Oba koncerty se staly doslova oslavou pokorné, avšak vynikající a skvěle provedené hudby, at' již zněla díla barokních autorů, či skladby A. Dvořáka, Z. Fibicha, C. Francka, Ch. Gounoda. Karlický kostel sv. Martina a Prokopa navíc poskytl tomuto nevšednímu zážitku vynikající zázemí. Totéž platí o koncertu dechového kvinteta *Musica per cinque*, složeného z členů našich nejlepších orchestrů. Pět skvělých musikantů přineslo do dramaturgie dobřichovičských koncertů kromě dechové "klasiky" (Claude Gervaise, K. Stamic, A. Rejcha) také dlouho očekávanou francouzskou hudbu J. Iberta a D. Milhauda, jehož *Krb krále René* byl v podání kvinteta skutečnou třesničkou na vánočním dortu. Příznivci jiné vlny si v karlickém kostele vychutnali i znělý hlas Ireny Budweiserové.

Řada pozoruhodných umělců, kteří letos vystoupili v Dobřichovicích, je skutečně dlouhá. Po fascinující *Jabloni* bylo možno letos živě poznat i tvorbu další z těžko zařaditelných a velice zajímavých kapel, *Majerových brzdových tabulek*, přijela i známá a vynikající *Maraca*. Na něžné a milé staré maďarské písně v podání *Agnes Kutas* se pak těžko hledají slova, vyjadřující jejich křehkou krásu.

Stálíci dobřichovičské dramaturgie bylo také divadlo, stává už se tradicí, že k nám zajíždějí špičkové soubory jako *Divadlo Koňmo, Buchty a loutky* a další. Nacházejí vděčné publikum jak mezi dětmi, tak mezi dospělými. Tradice založena, ač zázemí problematické. Zvláštní zmínku si zaslouží červnový *Medardovský festival* v areálu zámku. Letos opravdu programově velice bohatý a podáreň, snad také díky "sebevražednému" podtitulu *Chvála vodě*. I když všechny posluchače strhla především spontánně proslavené romské kapely *Bengas*, své posluchače si našly i půvabné Janáčkovy *Ořeckovské královničky* v podání souboru Ludus musicus, bigbíték *Josef K.* souboru Buchty a loutky, výběrné (*Mokrý*) *Ponožky pana Semtamt'uka* i taneční a pěvecká vystoupení dětí z Dobřichovic i okolních obcí. A že se dění koncentrovalo do zámku, byl vynikající nápad, který znovu prokázal již známou či tušenou skutečnost: Zámek je "srdcem" Dobřichovic a společně funguje jako naprostou spontánní místo setkávání. A nejen pro t. zv. "starousedlíky", což je zjištění velice zajímavé a nesmírně cenné i v kontextu nových diskusí o jeho využití pro obec.

Ještě jeden večer je třeba vzpomenout, a to sobotu 19. 7., kdy prostor kolem sv. Jana zcela zaplnili diváci, kteří přišli na Jiráskovu *Lucernu* v nastudování *Divadelního souboru Řevnice*. Zase jako by se vrátili staré časy. Nádherný večer, nebe plné hvězd a magie místa s nasvícenou lípou - a náhle jako by se text z čítanek stal současným a jako by se týkal každého, kdo byl přítomen. Bytostně a niterně. Pro mnohé možná překvapivé zjištění...

Vlastní oslavy výročí se koncentrovaly především do neděle 13. července. Po slavnostní mši v opravené zámecké kapli byla odpoledne otevřena zajímavá výstava plastik Jiřího Seiferta a poté bylo zahájeno sochařské symposium. V podvečer se pak v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa konal koncert, který byl jakýmsi vzdáním díky za doby minulé, které byly naší

obci dány, i prosbou za poklidný čas budoucí. Večer připravil soubor *Ludus musicus*, a jeho vedoucí F. Běhounek za přispění obce. Po úvodním chorálu *Hospodine, pomiluj ny*, zněla hudba mistra z nejmilejších, Antonína Dvořáka. Zazněly jednak písně z cyklu *V přírodě*, jednak slavná *Mše D dur*, zvaná *Lužanská*, kterou soubor provedl s řadou hostů, jak zpěváků, tak instrumentalistů. Jako sólisté vystoupili významné osobnosti naší sólové scény *Milada Jirglová, Tereza Pavelková, Vladimír Doležal a Michael Pospíšil*. Už sám fakt, že Ludus neváhal k výročí obce provést tak náročnou skladbu, je hoden sverhovaného uznání. Že navíc dílo provedl velice působivým, až strhujícím způsobem, a připravil tak posluchačům krásný zážitek, je nutno znovu a znovu říkat s pokorou a poděkováním. Je snad jen škoda, že se pro účinkující nenašla alespoň kyticka uznání od zástupců obce...

Skutečně košatý byl strom letošní dobřichovické kultura a nutno říci, že díky velkorysému podpoře obce. Patrná je promyšlená dramaturgie, žánrová pestrost i vyváženost a snaha představit kromě známých tváří i umělce méně známé a snad tím zajímavější, protože dobré a poctivé. Alternativa je vždy inspirací a nadějí. Snad právě proto je trnem v oku "zlatokopům", zveřejněným legendám a "vykradačům hrobů". Řada podniků byla hojně navštívena, někdy však zůstalo hodně míst prázdných. Je to jistě stará bolest kultury v blízkosti center. Problém šířky a množství současné nabídky i peněz a náročnosti světa? Stejně je ale záhadou, proč se u nás např. nedaří jazzu, když zde žije nepochybně spousta jeho fanů. Tematem příštích diskusí by se jistě mohlo stát zjištění, že více lidí přijde na hosty nějak mediálně známé, ale na stejné kvalitní či možná ještě kvalitnější umělce, ovšem "neprotazené" televizní obrazovkou (privátní i veřejnoprávní), přijde návštěva mnohem menší. Ona ale možná ta otázka je naprosto jednoduchá: *chceme mít své umělce?* Pak jim to dejme najevo naší přítomností, když nám nabídnou své umění doslova až pod nos. A ještě dovětek: popularita není automaticky kvalitou. Víme o tom přece své. Budiž to stejně jako celý tento text výzvou k debatě.

Samostatnou kapitolou pro odbornou diskusi by také byl konsistentní a zřetelně artikulovaný program výstav. K tomu snad najdeme prostor v některém z příštích čísel.

Sochařské symposium *Cesta mramoru* bylo nepochybně průkopnickým činem a zajímavou zkušeností. Prokázalo, že jde o nápad schopný života. Už jenom možnost sledovat magický proces tvorby den po dni! Kolik z nás si ji nechal ujít? Zajímavá díla M. Němcové, J. Koblasý, J. Kačera, P. Váni a J. Řehny snad ozdobí alej do Karlíka. Zatím žijí na zámeckém nádvoří a v sousedství sv. Jana. Názor, že by tento prostor stejně jako park klidně nějakou plastiku ještě unesl, je dnes slyšet stále častěji... Pro tentokrát s omlovou konec...

J. Matl

SPORT

FOTBALOVÁ INVENTURA

Bliží se konec roku, ve kterém jsme si připomněli 80 let trvání v kopané v Dobřichovicích. Významné výročí samozřejmě výrazně ovlivňovalo život našeho fotbalového oddílu, a to jak ve vlastním sportovní činnosti, tak i po stránce společenské.

Oslovy probíhaly průběžně. Na jaře byly zahájeny vydařenou taneční zábavou, věnovanou právě tomuto výročí, a v létě pokračovaly přátelskými zápasy a především uspořádáním žákovského turnaje za účasti předních ligových družstev. Na podzim pak byl sehrán přátelský zápas starých gard Dobřichovica a Řevnic, zakončený společenským večerem. Ukončení oslav proběhne v lednu 2004 na valné hromadě fotbalového oddílu.

Sportovní výkony všech družstev měly v uplynulém roce velmi slušnou úroveň, a zdá se, že po několikaleté stagnaci dochází konečně k výkonnostnímu růstu. Očividné je to především u obou družstev dospělých. Jejich současné postavení v mistrovských soutěžích je totiž nejlepší za posledních pět let. "Áčko" je první a "Běčko" je na hezkém čtvrtém místě. Obě družstva předváděla zajímavou útočnou kopanou s častou střelbou.

Do "A" týmu se podařilo zabudovat i několik nových posil, vedle kterých rostly i výkony ostacích. Přítomní diváci pak leckdy shlédli fotbalovou show, když naši hráči svou technickou kombinační hrou i svými finesami totálně rozvratily obrany soupeřů a góly střídali až po jejich úplném vyřachování.

Střelecky se nejvíc dařilo Filipu Hávovi, který vstřelil 17 branek, a Milanu Chabroňovi, jenž zatížil konta soupeřů 11 trefami, 6 gólů zaznamenal Michal Unger, 5 gólů Tomáš Preis a Luděk Pechar, 3 góly Václav Plizák. Další hráči přidali po jednom nebo po dvou brankách.

V "běčku" se na docílených úspěších podíleli již ostrfíleni borci Petr Větrovec, Jiří Věrovec, Petr Morávek, Radek Velebil, Josef Pizůr, Roman Dittrich, Miloslav Kadlec či skvělý brankář Roman Brodeček a mnozí další.

Dorostenci jsou zatím třetí, ale jejich pozice mohla být ještě lepší. Problém jsou totiž nevyrovnané výkony, když jasně vyhrané zápasy nedotáhnou do vítězného konce. Jejich bojovnost i nasazení jsou dobré, chybí však větší taktická vyzrálost.

Žákům patří střed tabulky (5. místo) a nevedou si zrovna špatně. V této kategorii však o výsledku zápasů často rozhoduje fyzický vzrůst, což je naší nevýhodou. Nejvýraznějšími talenty jsou zejména Kamil Olah, Karel Šlapák, M. Stědroňský, ale i mnoho dalších. Výchylky pro jaro jsou tehdy více než nadějně, takže se můžeme těšit na vzrušující odvetné zápasy a další úspěchy našich družstev. Na shledanou na fotbale v roce 2004.

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

ORIENTAČNÍ BĚH

Členové oddílu OB TJ Sokol Dobřichovice se na podzim r. 2003 po prázdninových vícedenních závodech zúčastnili celkem 12 závodů. Z toho byly dva poslední, které se konaly u Dvora Králové n. Labem, započítávané do celoročního výkonnostního žebříčku B - Čechy (celkem 8 závodů). V mládežnických kategoriích v tomto žebříčku neměl oddíl zastoupení. Ve veteránských kategoriích bylo dosaženo těchto výsledků: V kategorii D 35 (ženy od 35 do 39 let) byla Pavla Mrázová 13. z celkem 23 klasifikovaných. V kategorii D 45 byla J. Štrossová 13. z 21. V kategorii H 35 (muži od 35 do 39 let) se A. Procházkou umístil na 5. místě ze 20 klasifikovaných. V kategorii H 45 byl V. Jaroš 20. z 41 klasifikovaných a v kategorii H 75 M. Cupák 2. ze 6 klasifikovaných účastníků.

Dále to bylo 5 závodů podzimního žebříčku Středočeského kraje, jehož vyhodnocení v mládežnických kategoriích do uzavěrky Kukátka ještě nevyšlo, a ve veteránských kategoriích (které jsou společně pro Prahu a Středočeský kraj) dosáhly členové oddílu těchto výsledků: V D 35 byla J. Štrossová 10. a P. Mrázová 11. ze 62 účastnic. V H35 obsadil J. Pavlů 18. místo z 49. V H 45 byl V. Jaroš 6. z 56, v H 65 L. Sedláček 9. z 20 a v H 75 M. Cupák 1. z 5 klasifikovaných závodníků. Závodily byly uspořádány v lesích u Točné u Prahy, u Mokrovrat (nedaleko Dobříše), u Loděnice a Mšece (na Rakovnicku) a v parku Vlašimí. Dále to byly dva závody mistrovství ČR a celostátní veterániády u Kroučové na Rakovnicku, kde naši závodníci docílili pozoruhodných výsledků. V kategorii D 21 obsadila J. Svobodová 3. místo z 35 účastnic, J. Procháčka (naš odchovanec, který nyní běhá za Prahu) v kategorii H 20 (junioři) mistrovství vyhrál. Ve veteránských kategoriích byl A. Procháčka v H 45 9. z 58 a v D 45 se J. Štrossová umístila na 13. místě ze 42.

Je třeba zmínit i tradiční dvoudenní závody *Vodňanský kapr*. Tam byla naše účast letos slabší. V kategorii. H 45 byl V. Jaroš 4. z 10. a v D 35 se P. Mrázová umístila na 5. místě z 10 klasifikovaných.

J. Svobodová a A. Procháčka se zúčastnili dvoudenního Mistrovství ČR v horském orientačním běhu u Tachova v kategorii HD 21 (smíšené dvojice) a byli 12. ze 40 dvojic. J. Svobodová pokračovala ve sbírání bodů v celostátním žebříčku (ranking) téměř ve všech závodech a postoupila v konečném hodnocení na 122. místo. Dále byli v rankingu klasifikováni V. Pavlů jako 176., Z. Paulová jako 225. z 848 žen a A. Procháčka jako 326. z 1250 mužů.

Do konce roku zbývá mimo pravidelné nedělní tréninky ještě tradiční závod s migrujícími kontrolami, pořádaný Slavii Praha, a předvánoční *Spartánská klouzačka*. Oddíl již také organizuje obvyklé lyžařské na horách počátkem února 2004.

Nechcete také s námi do lesů na zajímavé závody?

M. Cupák

O PRŮBĚHU VOLEJBALOVÝCH SOUTĚŽÍ

Všechna tři družstva dospělých volejbalového oddílu - kromě toho že se chystají "obsadit" čtvrtiny celé sokolovny, aby tam ostatní oddíly nemohly" (viz Rozhovor s odcházejícím starostou Sokola v Informačním listu z 20. 10.) - mají rozehrány své mistrovské soutěže. Jak si v nich vedou, je vidět z následujících průběžných tabulek.

MUŽI, 1.LIGA PO 14. KOLE SEHRANÉM 15.11., POČTY BODŮ:

1. Ústí n.L.	38	7. Dobříchovice	21
2. Brno	29	8. M FF Praha	17
3. Benátky	28	9. Č. Budějovice	16
4. Č. Třebová	26	10. Technika Praha	14
5. Staré Město	26	11. Rakovník	7
6. Hradec Kr.	24	12. Plzeň	6

[28]

KUKÁTKO 4/2003

Do konce základní skupiny zbývá sehrát ještě osm kol; chtějí-li naši po jejím odehrání hrát ve finalové skupině, musejí být ve skupině základní nejhůře na šestém místě; ve všech předchozích ročnících v ní hráli.

ŽENY, 2.LIGA PO 12. KOLE SEHRANÉM 15.11., POČTY BODŮ:

1. Chabařovice	36	6. Ústí n.L.	18
2. Neratovice	24	7. Dobříchovice	15
3. Plzeň	24	8. Rokycany	10
4. Děčín	23	9. Škvrnany	8
5. Šanov	18	10. Mělník	4

Do konce první poloviny zbývá sehrát šest kol. Druhou polovinu zahájí naše děvčata 24. 1. 04 v Ústí n. L.

MUŽI B, 2.LIGA PO 12. KOLE SEHRANÉM 15.11.:

Naše béčko je z deseti účastníků na devátém místě se ziskem sedmi bodů. Do konce první poloviny soutěže zbývá sehrát šest kol, takže si naši mohou o něco polepšit.

HgS

DOBŘICHOVICKÁ MÍLE

V sobotu 8. listopadu, pár hodin před slavnostním otevřením nového mostu pro pěší (dříve lávky), se uskutečnil 7. ročník Dobřichovické míle. Podat zprávu o počtech účastníků, dosažených časech a překonaných rekordech přísluší samozřejmě pořadatelům, mezi něž nepatřím, přesto však se osměluji (na požádání redakce) napsat o tomto běhu pár řádků.

1. ročník se běžel v sobotu 1. listopadu 1997 a v kategorii mužů nad čtyřicet let startovali tenkrát jenom tři běžci. Zatímco tehdy jsem byl druhý od začátku i od konce, letos jsem byl druhý jenom od konce. Stejně jako tenkrát tak i letos byla u školy spousta odhodlaných mužů, kterým v běhu na poslední chvíli zabránila náhlá indispozice nebo obava z nové lávky, o jejíž nosnosti nebyli informováni. Přesto však mám dojem, že startujících - a to nejen mužů - bylo mnohem víc než před sedmi lety. Svědčí to o tom, že Dobřichovická míle je u dobřichovické mládeže i dospělých rok od roku populárnější. Což je bezpochyby dobře.

Přeju organizátorům mnoho dalších úspěšných ročníků a doufám, že od nich ještě mnohokrát dostanu cenu pro nejstaršího účastníka.

HgS

INZERCE

Čeny inzercí v Kukátku 2003:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé textové inzertaty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské textové inzertaty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzertaty je možné podávat písemně, elektronicky nebo osobně na adresu redakce nebo k rukám členů redakční rady - konkrátní spojení v inzertatu na 2. straně obálky. Úhrada: v hotovosti při podání inzertaty nebo složenkou náčet 136611003/0400 vedený v Živnostenské bance (Dobřich s.r.o.), u plošných inzertat fakturou.

[29]

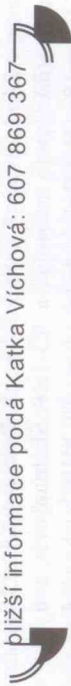
KUKÁTKO 4/2003

mobilní

NEHTOVÝ SALON

úprava nehtů a design třeba přímo u Vás doma
blíží informace podá Katka Víchová: 607 869 367

FIXA

stavební firma

PLYN
přípojky zemního plynu i na klíč
vločkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ
též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE
přípojky, plastové jímký, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA
zednictví, obklady, dlažby, natěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl **F I X A**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

nejrychlejší přístup k informacím

WWW.IEXPLOZE.CZ

region Dolní Berounka

- přímý přístup na webové stránky
- aktivní zobrazení e-mailů
- registrace

rychlé vyhledávání služeb

- dle oboru, místa, názvu, jména apod.
- Internetová poradna
- diskuzní fórum
- burza práce
- bazárek

■ **programy kin**

■ **programy a společenské akce**

■ **kulturní a zajímavosti v okolí**

■ **památky a zajímavosti**

■ **expozice stále i krátkodobé**

■ **kurzy a workshopy atd.**

■ **stránky Obecních a Městských úřadů**

■ **stránky a odkazy**

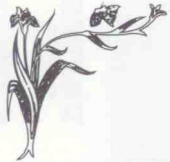
■ **jiné odkazy**

■ **Vaše nové tipy**

■ **Zadejte na webu**

[30]

KUKÁTKO 4/2003

Pizzeria & Caffeteria

"LA TERESIA"
S.r.o.

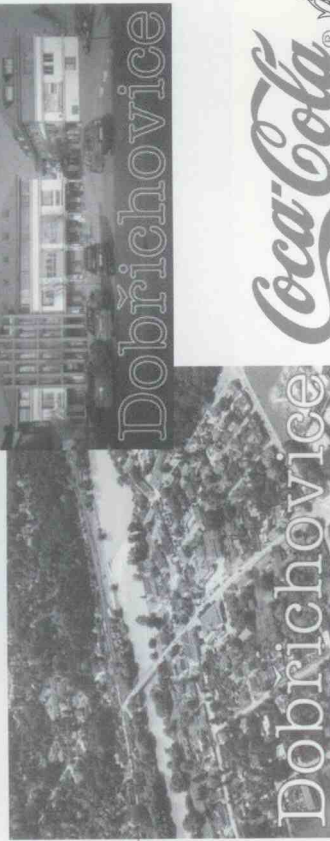
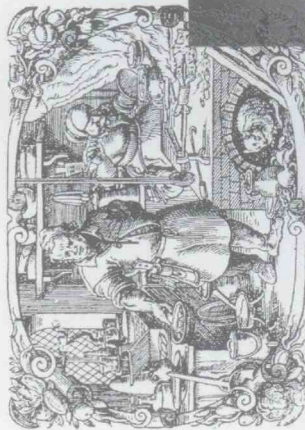
Pizzeria - Caffeteria "La Teresia"
Palackého náměstí 951
252 29 Dobříchovice

Telefon: 257 713 198

Otevřeno denně: 11.00 - 24:00 hod.

IČ: 26760762

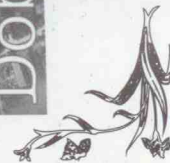
DIČ: 008-26760762

Dobříchovice

Dobříchovice

Coca-Cola®

KUKÁTKO 4/2003

[31]